

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 65 0 Rs 726681 25 Rev
Sarajevo, 23.10.2025. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija: Jasminke Kubat, kao predsjednice vijeća, Mirsade Čaušević-Dučić i Amele Mahić Samardžić, kao članica vijeća, u pravnoj stvari tužitelja N.N. iz S., Ulica ... koga u revizijskom postupku zastupaju punomoćnici Avdo Salihbegović i Hajrudin Kapetanović, advokati iz Sarajeva, protiv tuženih 1. Medicinskog fakulteta Univerziteta u Sarajevu, Ulica Čekaluša broj 90., koga zastupa punomoćnica Ajla Avdagić Karić, advokatica iz Sarajeva i 2. Univerzitet u Sarajevu, Ulica Obala Kulina bana broj 7/II, koga zastupa punomoćnik Enver Smajkan, advokat iz Sarajeva, radi uspostavljanja radno pravnog odnosa, utvrđenja diskriminacije iz oblasti zapošljavanja i mobinga, vrijednost spora 32.500,00 KM (pogrešno navedeno 29.682,77 KM), odlučujući o reviziji tužitelja protiv presude Kantonalnog suda u Sarajevu broj: 65 0 Rs 726681 21 Rsž od 26.12. 2024. godine, u sjednici vijeća održanoj 23.10.2025. godine donio je:

P R E S U D U

Revizija se odbija.

Odbijaju se zahtjevi parničnih stranaka za naknadu troškova postupka nastalih povodom revizije.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom Općinskog suda u Sarajevu broj: 65 0 Rs 726681 18 Rs od 12.02.2021. godine prvim stavom izreke naloženo je prvotuženom da u skladu sa zakonom uspostavi radno-pravni odnos sa tužiteljem, tužitelja vrati na rad i rasporedi na poslove i radne zadatke u skladu sa akademskim zvanjem i važećim Ugovorom o radu broj: 01-3-1870/16 od 12.04.2016. godine kao da do prekida rada nije došlo, sve u roku od 15 dana, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Drugim stavom izreke naloženo je prvotuženom da tužitelju isplati razliku naknadu plate u ukupnom iznosu od 19.682,77 KM za period od 05.06.2018. godine do 30.06.2020. godine, sa zakonskom zateznom kamatom počev od svakog pojedinačnog mjesečnog iznosa plate i to: na iznos od 473,67 KM počev od 15.07.2018. godine; na iznos od 479,92 KM počev od 15.08.2018. godine; na iznos od 479,92 KM počev od 15.09.2018. godine; na iznos od 479,92 KM počev od 15.10.2018. godine; na iznos od 479,92 KM počev od 15.11.2018. godine; na iznos od 479,92 KM počev od 15.12.2018. godine; na iznos od 479,92 KM počev od 15.01.2019. godine; na iznos od 907,20 KM počev od 15.02.2019. godine; na iznos od 907,20 KM počev od 15.03.2019. godine; na iznos od 907,20 KM počev od 15.04.2019. godine; na iznos od 907,20 KM počev od 15.05.2019. godine; na iznos od 907,20 KM počev od 15.06.2019. godine; na iznos od 907,20 KM počev od 15.07.2019. godine; na iznos od 907,20 KM počev od 15.08.2019. godine; na iznos od 907,20 KM počev od 15.09.2019. godine; na iznos od 907,20 KM počev od 15.10.2019. godine; na iznos od 907,20 KM počev od 15.11.2019. godine; na iznos od 907,20 KM počev od 15.12.2019. godine; na iznos od 907,20 KM počev od 15.01.2020. godine; na iznos od 907,20

KM počev od 15.02.2020. godine; na iznos od 907,20 KM počev od 15.03.2020. godine; na iznos od 907,20 KM počev od 15.04.2020. godine; na iznos od 907,20 KM počev od 15.05.2020. godine; na iznos od 907,20 KM počev od 15.06.2020. godine; na iznos od 907,20 KM počev od 15.07.2020. godine do isplate, sve u roku od 15 dana pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Trećim stavom izreke utvrđeno je da su tuženi izvršili diskriminaciju i povrijedili pravo tužitelja na jednako postupanje u konkursnoj proceduri po Konkursu Medicinskog fakulteta u Sarajevu za izbor u sva naučno-nastavna zvanja za naučnu oblast Interna medicina od 11.01.2018. godine, sa ispravkom dana 30.01.2018. godine objavljenom u dnevnom listu Oslobođenje i po Konkursu Medicinskog fakulteta u Sarajevu za izbor u sva naučno-nastavna zvanja za naučnu oblast Interna medicina od 30.05.2018. godine objavljenom u dnevnom listu Oslobođenje.

Četvrtim stavom izreke obavezani su prvotuženi i drugotuženi da otklone utvrđenu diskriminaciju i njene posljedice, te da se uzdrže od svakog daljeg djelovanja koje je usmjereno na diskriminaciju tužitelja.

Petim stavom izreke obavezani su tuženi da solidarno naknade tužitelju nematerijalnu štetu prouzrokovanu diskriminacijom prema tužitelju, koja se ogleda u duševnim bolovima zbog povrede njegovog profesionalnog ugleda i ličnog dostojanstva, u ukupnom iznosu od 5.000,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana presuđenja do isplate, sve u roku od 15 dana pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Sedmim stavom izreke odbijen je tužbeni zahtjev tužitelja da se utvrdi da je tužitelj žrtva mobinga izvršenog od strane prvotuženog, koji se ogleda u sistematskom uznemiravanju na radnom mjestu počev od septembra 2017. godine pa sve do otkaza radnog odnosa, radnjama koje imaju ponižavajući učinak na tužitelja, čime je ugroženo dostojanstvo, ugled, čast i prava ličnosti tužitelja, te kao posljedica degradirani radni uvjeti i profesionalni status tužitelja.

Osmim stavom odbijen je zahtjev da se tuženi obavežu da otklone posljedice diskriminacije i to tako što će rukovodilac organizacione jedinice prvotuženog raspisati konkurs uz saglasnost Senata drugotuženog za izbor člana akademskog osoblja u sva naučno-nastavna zvanja za naučnu oblast Interna medicina Medicinskog fakulteta Univerziteta u Sarajevu u skladu sa zakonom propisanim uslovima, primjenom jednakog postupanja prema svim prijavljenim kandidatima, bez uslova zaposlenja kandidata u nastavnoj bazi Medicinskog fakulteta UNSA,

Devetim stavom odbijen je zahtjev da se tuženi obavežu da solidarno naknade tužitelju nematerijalnu štetu prouzrokovanu diskriminacijom prema tužitelju, koja se ogleda u duševnim bolovima zbog povrede njegovog profesionalnog ugleda i ličnog dostojanstva, preko dosuđenog iznosa od 5.000,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana presuđenja do isplate, sve u roku od 15 dana pod prijetnjom prinudnog izvršenja.“

Desetim stavom obavezani su tuženi da tužitelju naknade troškove parničnog postupka u iznosu od 5.103,40 KM, u roku od 15 dana.

Drugostepenom presudom Kantonalnog suda u Sarajevu broj: 65 0 Rs 726681 21 Rsž od 26.12. 2024. godine žalbe tuženih su djelimično uvažene i prvostepena presuda preinačena i to u stavu I i II prvostepene presude, na način da je odbijen tužbeni zahtjev za uspostavu radnog pravnog statusa tužitelja uz isplatu naknade plaće, na način i visini, kako je do pobliže opisano u izreci drugostepene presude, te u stavu X prvostepene presude i to u pogledu odluke o

troškovima postupka, na način da je određeno da svaka stranka snosi svoje troškove postupka. U preostalom dijelu žalbe su odbijene i prvostepena presuda potvrđena.

Protiv drugostepene presude, i to u odnosu na preinačene odluke iz stava I i II prvostepene presude, pozivom na odredbu člana 237. stav 3. Zakona o parničnom postupku, reviziju je blagovremeno izjavio tužitelj zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, te prekoračenja tužbenog zahtjeva. Revident je predložio da se revizija dopusti, nakon toga usvoji, drugostepena presuda preinači u pobijanom djelu, na način da se žalba tuženih odbije i prvostepena presuda u tom djelu potvrdi ili da se u tom djelu ta presuda, ukine i predmet vrati drugom vijeću drugostepenog suda na ponovno suđenje, uz naknadu troškova parničnog postupka, uvećanih za troškove sastava revizije u iznosu od 7.663,45 KM.

Prvotuženi nije dostavio odgovor na reviziju.

U podnesenom odgovoru na reviziju drugotuženi je osporio navode revizije i predložio da se revizija odbije kao neosnovana, uz naknadu troškova sastava odgovora na reviziju u iznosu od 1.179,36 KM.

Predmet spora je zahtjev tužitelja za zaštitu od diskriminacije na području ostvarivanja jednakih prava iz radnog odnosa pa shodno odredbi člana 13. stav 2. Zakona o zabrani diskriminacije¹, (u daljem tekstu ZZD) revizija je uvijek dozvoljena bez obzira na ispunjenost vrijednosnog cenzusa iz člana 237. stav 2. Zakona o parničnom postupku² (u daljem tekstu: ZPP), zbog čega nije bilo potrebno da tužitelj svoju reviziju zasniva na odredbi člana 237. stav 3. ZPP.

Nakon što je ispitao pobijanu presudu u granicama propisanih odredbom člana 241. stav 1. ZPP, a u vezi sa odredbom člana 13. stav 2. ZZD ovaj sud je odlučio:

Revizija je neosnovana.

Kako revident revizijom osporava samo odluku drugostepenog suda, u dijelu kojim je odbijen tužbeni zahtjev za uspostavu radno pravnog status uz isplatu plaća, isto je samo predmet ispitivanja u ovoj revizijskoj fazi postupka.

Revizijski razlog povrede odredaba parničnog postupka nije ostvaren.

Naime, revident u predmetnoj reviziji ne navodi, niti obrazlaže, koja je to odredba parničnog postupka od strane drugostepenog suda pogrešno primijenjena, ili nije primijenjena, niti obrazlaže kako je povreda postupka bila od uticaja na zakonitost i pravilnost pobijane presude. Stoga je ovaj sud prigovor revidenata ocijenio kao paušalan, te zaključio da u postupku pred drugostepenim sudom nisu učinjene povrede parničnog postupka iz člana 209. ZPP-a, kako revident pogrešno navodi. Prema odredbi člana 241. stav 1. ZPP, sud po službenoj dužnosti pazi samo na primjenu materijalnog prava, dok je o povredama odredaba parničnog postupka ovlašten voditi računa jedino kada se revident na taj revizijski razlog u reviziji određeno poziva.

Revident u reviziji neosnovano navodi da je drugostepeni sud svojom presudom prekoračio tužbeni zahtjev i da je revizija zbog toga osnovana u smislu člana 240. stav 3. ZPP

¹“Službeni glasnik BiH“ broj: 59/09 i 66/16

² “Službene novine FBiH“ broj: 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15

jer iz stanja spisa proizilazi da je drugostepeni sud donio odluku po žalbi uloženoj na prvostepenu presudu, koja je donijeta na osnovu postavljenog tužbenog zahtjeva tužitelja, tako da svojom presudom nije prekoračio tužbeni zahtjev.

Budući da revident ne ukazuje niti na jednu konkretnu povredu odredaba parničnog postupka, ovaj sud nalazi da ovaj revizijski prigovor nije ostvaren.

U postupku koji je prethodio reviziji utvrđeno je, u bitnom, sljedeće činjenično stanje:

- da je tužitelj Odlukom Nastavno-naučnog vijeća Medicinskog fakulteta UNSA broj: 01-4-TK-201/13 od 14.01.2013. godine izabran u nastavno zvanje docent za naučnu oblast predmet Interna medicina, Hitna stanja u kardiologiji Medicinskog fakulteta UNSA na period od 5 godina,
- da su tužitelj i Medicinski fakultet UNSA zaključili Ugovor o radu broj: 01-3-1870/16 od 12.04.2016. godine, kojim su ugovorili da će tužitelj obavljati rad sa nepunim radnim vremenom od 5 sati mjesečno na poslovima docenta na Katedri za internu medicinu i kliničku propedeutiku, da sa radom počinje sa danom 18.04.2016. godine, da je ugovor zaključen na vremenski period od pet godina i da traje do isteka navedenog vremenskog perioda izbora u zvanje, odnosno do dana 14.01.2018. godine,
- da je Rješenjem Medicinskog fakulteta UNSA broj 01-3-GD-3817/18 od 04.06.2018. godine tužitelju utvrđen prestanak ugovora o radu, pa da mu radni odnos prestaje sa danom 04.06.2018. godine zbog isteka vremena na koje je bio zaključen Ugovor o radu na određeno vrijeme od 12.04.2016. godine,
- da je tužitelj ulagao prigovor na Rješenje broj 01-3-GD-3817/18 od 04.06.2018. godine,
- da je Rješenjem Upravnog odbora Univerziteta u Sarajevu broj: 02-319/18 od 11.12.2018. godine prigovor tužitelja, izjavljen protiv rješenja dekana Fakulteta o prestanku ugovora o radu od 04.06.2018. godine, usvojen kao osnovan, te da je rješenje dekana Fakulteta od 04.06.2018. godine poništeno,
- da je Medicinski fakultet UNSA postupajući po dinamičkom planu, raspisao konkurs dana 11.01.2018. godine za izbor jednog nastavnika u sva zvanja za predmet Hitna stanja u kardiologiji, da je izvršio ispravku konkursa, tako što je izostavio obavezu kandidata da dostave dokaz da su u radnom odnosu sa priznatom nastavnom bazom Medicinskog fakulteta Univerziteta u Sarajevu,
- da je u izvještaju od 27.03.2018. godine Komisija utvrdila da tužitelj ispunjava uslove za izbor u zvanje vanredni profesor, ali da nema nastavnu bazu za izbor u zvanje, pa da je za izbor predložila lice koje je zaposleno u Kliničkom centru Univerziteta u Sarajevu,
- da je rješenjem Kantonalnog ministarstva za obrazovanje, nauku i mlade broj: 11-05-38-904-1/18 od 13.06.2018. godine Komisija za pripremanje prijedloga za izbor ponovo sačinila izvještaj dana 18.05.2018. godine, u kojem je navela da tužitelj ispunjava uslove iz člana 96. (stav e) i člana 102. stav 1. i 2. Zakona o visokom obrazovanju za izbor u zvanje vanrednog profesora, ali da je uposlenik privatne institucije i da nema nastavnu bazu obzirom da je KCUS jedina zakonom priznata nastavna baza Medicinskog fakulteta Univerziteta u Sarajevu,

- da je Naučno-nastavno vijeće Odlukom broj: 01-4-DK-3915/18 od 06.06.2018. godine usvojilo prijedlog Komisije i donijelo odluku da se ne izvrši izbor niti jednog kandidata,
- da je prvotuženi ponovo dana 30.05.2018. godine objavio konkurs za izbor nastavnika u sva zvanja za oblast Interna medicina sa dijelom radnog vremena, najviše do 50%,
- da je Komisija za pripremanje prijedloga sačinila izvještaj 27.08.2018. godine u kojem je konstatovala da tužitelj ispunjava uslove za izbor u više zvanje odnosno za izbor u akademsko zvanje u vanrednog profesora, ali da ne ispunjava uslov o tome da je uposlen u KCUS-u,
- da je Komisija ponovo sačinila izvještaj dana 18.09.2018. godine u istoj konkursnoj proceduri i predložila za izbor kandidata koji je uposlenik Kliničkog centra UNSA uz obrazloženje da se sada rukovodila potrebama utvrđenim dinamičkim planom usvojenim od strane Nastavno-naučnog vijeća prvotuženog, te da je tužitelj ulagao prigovore na Izvještaje Komisije,
- da je Nastavno-naučno vijeće Medicinskog fakulteta UNSA Odlukom broj: 01-587/18 od 29.05.2018. godine izabralo kandidata dr.M.S., u zvanje docenta za predmet Hitna stanja u kardiologiji na Medicinskom fakultetu Univerziteta u Sarajevu,
- da je Nastavno-naučno vijeće Medicinskog fakulteta UNSA Odlukom broj: 01-4-DK-6675/18 od 25.09.2018. godine izabralo kandidata A. D. – B. u zvanje vanrednog profesora za naučnu oblast Interna medicina,
- da je vještak finansijske struke utvrdio da bi tužitelju za period od 05.06.2018. do 30.06.2020. godine pripadala naknada plate u ukupnom iznosu od 19.682,77 KM.

Na ovakvo utvrđeno činjenično stanje, prvostepeni sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev djelimično osnovan i to zahtjev za uspostavu radno-pravnog odnosa, vraćanje na rad, raspored na poslove i radne zadatke u skladu sa akademskim zvanjem i važećim Ugovorom o radu broj: 01-3-1870/16 od 12.04.2016. godine uz isplatu naknade plaće. Po stavu prvostepenog suda, tužbeni zahtjev je u ovom dijelu osnovan, u skladu sa članom 106. stav 2. Zakona o radu, budući da je Rješenjem broj: 02-319/18 od 11.12.20218. godine Medicinskog fakulteta UNSA usvojen prigovor tužitelja izjavljen protiv rješenja dekana Medicinskog fakulteta UNSA o prestanku Ugovora o radu broj: 01-3-GD-3807/18 od 04.06.2018. godine kao osnovan, tako da je to rješenje poništeno i Medicinskom fakultetu je naloženo da u skladu sa zakonom i izborom u zvanje docenta uspostavi radno-pravni odnos sa tužiteljem. Nadalje je utvrdio da je osnovan i zahtjev za utvrđenje da su tuženi izvršili diskriminaciju, te da su povrijedili njegovo pravo na jednako postupanje u konkursnoj proceduri po konkursu Medicinskog fakulteta UNSA za izbor u sva naučno-nastavna zvanja za naučnu oblast Interna medicina od 11.01.2018. godine, sa ispravkom od 30.01.2018. godine, objavljenom u Dnevnom listu“ Oslobođenje“ i po konkursu Medicinskog fakulteta UNSA za izbor u sva naučno-nastavna zvanja za naučnu oblast Interna medicina od 30.05.2018. godine objavljenom u Dnevnom listu“ Oslobođenje“. Usvojen je tužbeni zahtjev i za otklanjanje utvrđene diskriminaciju uz isplatu nematerijalne štete u iznosu od 5.000,00 KM primjenom članova 2. stav 1., 12., 13. stav 4. i 15. Zakona o zabrani diskriminacije. U preostalom dijelu tužbeni zahtjev je odbijen kao neosnovan jer je prvostepeni sud smatrao da tužitelj nije dokazao da je trpio mobing, pa da bi tuženi trebali otkloniti isti, uz naknadu nematerijalne štete.

Drugostepeni sud je, postupajući po žalbama tuženih, žalbe djelimično uvažio i to u dijelu u kojim je odlučeno o ponovnom uspostavljanju radnog odnosa tužitelja uz isplatu plaća

za sporni period, tako što je tužbeni zahtjev odbio. U obrazloženju presude naveo je da prvostepeni sud nije pravilno cijenio da je Ugovorom o radu na određeno vrijeme broj: 01-3-1870/16 od 12.04.2016. godine, zaključenim između tužitelja i provotuženog, ugovoreno da radni odnos tužitelja traje do isteka perioda na koji je tužitelj izabran za docenta Odlukom Nastavno-naučnog vijeća broj: 01-4-TK.201/13 od 15.01.2013. godine, odnosno da isti traje pet /5/ godina, to jest do 14.01.2018. godine. Po stavu drugostepnog suda, tužbeni zahtjev je neosnovan jer je ugovor o radu prestao, a tužitelj nije ponovno izabran u zvanje docenta ili vanrednog profesora. U preostalom dijelu drugostepeni sud je žalbu odbio i prvostepenu presudu potvrdio, prihvatajući kao pravilne činjenične i pravne zaključke prvostepenog suda o osnovanosti tužbenog zahtjeva. Odluku o troškovima postupka donio je primjenom odredbe člana 386. stav 2. Zakona o parničnom postupku.

Neosnovano revident u reviziji navodi da je drugostepeni sud na utvrđeno činjenično stanje pogrešno primijenio materijalno pravo.

Članom 22. Zakona o radu FBiH³ propisano je da se ugovor o radu može zaključiti na neodređeno ili na određeno vreme.

Iz činjeničnih utvrđenja nižestepenih sudova proizilazi da je tužitelj sa Medicinskim fakultetom UNSA zaključio ugovor o radu na određeno vrijeme jer je tako i navedeno u ugovoru. Ovakvim ugovorom se zasniva radni odnos čije trajanje je unaprijed određeno, a što je i u konkretnom slučaju ugovoreno. Naime, zaključenim Ugovorom o radu broj: 01-3-1870/16 od 12.04.2016. godine ugovoreno je da će tužitelj obavljati rad sa nepunim radnim vremenom od 5 sati mjesečno na poslovima docenta na Katedri za internu medicinu i kliničku propedeutiku, da sa radom počinje sa danom 18.04.2016. godine, da je ugovor zaključen na vremenski period od pet godina i da traje do isteka navedenog vremenskog perioda izbora u zvanje, odnosno do dana 14.01.2018. godine.

U skladu sa članom 94. tačka g. Zakona o radu, radni odnos na određeno vrijeme prestaje po sili zakona istekom roka na koji je zasnovan. Shodno navedenoj odredbi, u konkretnom slučaju radni odnos je prestao danom 14.01.2018. godine, kako je to pravilno zaključio drugostepeni sud. Budući da je radni odnos prestao po sili zakona, rješenje o prestanku ugovora o radu na određeno vrijeme je deklaratornog karaktera i istim se samo potvrđuje prestanak radnog odnosa, što podrazumijeva da takvo rješenje nema uticaja na tok prestanka samog radnog odnosa. Stoga je pravilan zaključak drugostepenog suda da je tužitelju radni odnos prestao sa danom 14.01.2018. godine jer zbog naprijed navedenih navoda je bez uticaja na zakonitost odluke o prestanku radnog odnosa to što je prigovor tužitelja Rješenjem Upravnog odbora Univerziteta u Sarajevu broj: 02-319/18 od 11.12.2018. godine usvojen i što je rješenje dekana Fakulteta poništeno jer istim tužitelj ne može steći više prava nego što je to propisano zakonom.

Po stavu ovog suda, prestankom ugovora o radu po sili zakona drugostepeni sud nije prekoračio tužbeni zahtjev time što je isti odbio, iako je odlučio suprotno odluci Upravnog odbora. Naime, ovaj sud ističe da tužitelj nije imao pravni interes da podnosi tužbu radi vraćanja na rad, odnosno obavljanja radnih poslova i zadataka, ukoliko je smatrao da je odlukom Upravnog odbora već vraćen na rad. Kada pravni interes ne postoji, tužba se, po pravilu, treba odbaciti, ali samo pred prvostepenim sudom, dok u žalbenom postupku to nije moguće, budući da drugostepeni sud može odbaciti tužbu samo u slučajevima iz člana 227. stav 2. i 3. ZPP-a,

³ "Službene novine FBiH" br. 26/2016, 89/2018, 23/2020 - odluka US, 49/2021 - dr. zakon, 103/2021 - dr. zakon, 44/2022 i 39/2024

među kojima nedostatak pravnog interesa ne spada. Slijedom navedenog, ovaj sud nalazi da je drugostepeni sud pravilno odbio tužbeni zahtjev kao neosnovan.

Revident zanemaruje, a što drugostepeni sud pravilno cijeni, da je odredbom 94. stav 1. Zakona o visokom obrazovanju Kantona Sarajevo⁴ propisano da se docent bira na period od pet /5/godina s mogućnošću i jednog ponovnog izbora, te vanredni profesor na period od 6 godina s mogućnošću jednog ponovnog izbora, te da se nakon isteka tog izbornog perioda visokoškolska ustanova obavezuje da zaključi novi ugovor o radu sa svakim članom akademskog osoblja, ako je izabran u isto ili više akademsko zvanje. Kako iz činjeničnih utvrđenja nižestepenih sudova ne proizilazi da je tužitelj bio izabran u zvanje docenta ili vanrednog profesora na katedri Interna medicina, Medicinskog fakulteta u Sarajevu, tako da i po stavu ovog suda nije postojala obaveza prvotuženog da sa tužiteljem uspostavi radno-pravni odnos, kako to revident pogrešno zaključuje.

Kako je drugostepeni sud pravilno zaključio da je neosnovan tužbeni zahtjev za uspostavu radnog odnosa, te je isti kao takav odbijen, posljedično tome je neosnovan i tužbeni zahtjev za isplatu plaća, budući da ne postoji pravni osnov za isplatu. Stoga je i tužbeni zahtjev za isplatu plaća pravilno odbijen kao neosnovan.

Naprijed navedeno ukazuje da revident pogrešno smatra da je tužbeni zahtjev osnovan u skladu sa odredbama članova 112. stav 1., 113., 114. stav 1. i 2. Zakona o radu, te odredbama članova 123. stav 2. i 129. stav 2. tačka f. Zakona o visokom obrazovanju Kantona Sarajevo, te pogrešno zaključuje da mu na osnovu istih odredbi pripada pravo na uspostavu radno-pravnog statusa uz isplatu plaća, pri čemu posebno zanemaruje činjenicu da navedene odredbe ne derogiraju primjenu člana 94. Zakona o radu, na osnovu koje odredbe je tužitelju ugovor o radu i prestao.

Imajući u vidu naprijed navedeno, ovaj sud je utvrdio da ne postoje razlozi zbog kojih je revizija izjavljena, pa kako nije utvrđeno ni postojanje razloga na koji ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, reviziju je na osnovu odredbe člana 248. ZPP-a valjalo odbiti kao neosnovanu.

Primjenom odredbe člana 397. stav 1. u vezi sa članom 387. stav 1. ZPP-a, odbijen je zahtjev tužitelja za naknadu troškova sastava revizije jer u revizijskom postupku nije uspio. Zahtjev tuženog za naknadu troškova za sastav odgovora na reviziju je odbijen jer ova parnična radnja nije bila potrebna radi vođenja parnice (član 387. stav 1. ZPP-a).

Predsjednica vijeća
Jasminka Kubat, s.r.

⁴ Službene novine Kantona Sarajevo broj 33/2017